

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **Glomex MS, s. r. o.**, Průběžná 74a, Praha, zastoupené advokátem JUDr. Vitem Hrnčíříkem, Ph.D., LL.M., Šrobárova 40, Praha, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I. Česká republika – Ministerstvo obrany**, Tychonova 1, Praha, **II. DAJBÝCH plus, s. r. o.**, Na Výsluní 33, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 6. 6. 2023, čj. ÚOHS-20341/2023/161, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 8. 2025, čj. 55 Af 7/2023-92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

[1] OZNŘ I (*zadavatel*) zahájil dne 24. 6. 2022 užší řízení na veřejnou zakázku „*Toyota Hilux – komplexní zabezpečení AOT*“, jež skončilo výběrem dodavatele – OZNŘ II (*vybraný dodavatel*). Žalobkyně proti rozhodnutí podala námitky, neboť měla za to, že vybraný dodavatel nesplňuje zadávací podmínky. Zadavatel rozhodnutí zrušil a po doplnění rozhodných skutečností vydal rozhodnutí nové, proti kterému se žalobkyně rovněž bránila námitkami. Těmto námitkám však zadavatel nevyhověl, pročez podala návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Ani s tímto návrhem nebyla ve správním řízení úspěšná, a proto rozhodnutí předsedy žalovaného napadla žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji nyní napadeným rozsudkem zamítl.

2. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[2] **Žalobkyně (stěžovatelka)** rozhodnutí krajského soudu napadá kasační stížností podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

[3] Stěžovatelka namítá, že čestná prohlášení předložená vybraným dodavatelem neobsahují informace, ze kterých by bylo možné dovodit, že disponuje požadovanou technickou kvalifikací, a současně obsahují tvrzení, která jsou zjevně nepravdivá. Podle § 73 ve spojení s § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (*zákon o zadávání veřejných zakázek*), je zadavatel povinen posoudit, zda vybraný dodavatel splňuje podmínky účasti v zadávacím řízení, popř. zda splňuje podmínky technické kvalifikace, nikoli zda-li je dodavatel schopen je teprve splnit. Stěžovatelka shledává, že z dokumentace předložené vybraným dodavatelem zřejmě vyplývá, že dodavatel:

- I. neměl k dispozici zaměstnance, kteří by splňovali podmínky odborné způsobilosti a byli proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky;
- II. neměl k datu podání nabídky ani v době tomuto datu předcházející přístup k popisu technologií a norem daných výrobcem techniky. Nemohl proto sám své zaměstnance proškolit způsobem požadovaným zadavatelem.

Dovozuje tak ze skutečnosti, že z předložených dokumentů nelze seznat identitu osoby, která měla školení zaměstnanců vybraného dodavatele provést, a proto nelze ani posoudit, zda k tomu vůbec měla dostatečnou kvalifikaci. Z těchto důkazů je dále evidentní, že školení proběhla až v září a v listopadu 2022, tedy po podání samotné nabídky. Zadavatel proto nemohl dospět k závěru, že vybraný dodavatel splňuje podmínky technické kvalifikace.

[4] Podle stěžovatelky dospěl krajský soud k nesprávnému závěru též co do otázky splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace. Stěžovatelka ve správním řízení prokázala, že vybraný dodavatel nedisponuje jedním ze servisních bodů, neboť jej v rámci rozdělení společnosti převedl na třetí osobu. Toto tvrzení ale správní orgány ani krajský neposuzovaly, neboť je vyhodnotily jako nepřípustné ve smyslu § 251 odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek. O této skutečnosti se ale stěžovatelka mohla dozvědět až při nahlédnutí do spisu, a proto měly správní orgány a následně rovněž krajský soud tuto námitku posoudit jako novou skutečnost podle § 251 odst. 4 stejného zákona. Krajský soud dále pochybil, když vyhodnotil, že *splnění technického předpokladu podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace má pouze zajistit, že dodavatel bude schopen provádět služby na čtyřech místech. Plně vyhovuje zadávacím podmínkám, pokud dodavatel prokázal, že provozovnamí na jednotlivých místech disponuje, přičemž není nutné, aby ve všech provozovnách byl provoz zajištěn vždy současně.* To je však v rozporu s přímým textem zadávací dokumentace, podle které zadavatel nevyžadoval pouze to, aby vybraný dodavatel prokázal schopnost poskytovat služby na čtyřech rozdílných místech, ale i to, že na čtyřech různých místech disponuje opravárenskou a servisní kapacitou.

[5] Krajský soud chybně posoudil i splnění podmínky podle bodu 3.3 písm. c) zadávací dokumentace, neboť hodnotil, zda má vybraný dodavatel možnost získat požadované pomůcky a informace, nikoli zda těmito pomůckami a informacemi disponoval k okamžiku podání nabídky. Vybraný dodavatel ale informace uvedené v čestném prohlášení nijak skutečně neprokázal. Na tom nemění nic ani doložené printscreeny ze systému výrobce, neboť z nich není seznatelné, k jakému datu byly pořízeny, a zda se jedná o printscreeny z uživatelského účtu vybraného dodavatele. NSS by proto měl určit, že dodavatelé jsou

pokračování

povinni prokazovat splnění technické kvalifikace již k okamžiku podání nabídky, neboť v opačném případě není zadávací řízení pro účastníky zadávacího řízení transparentní.

[6] **Žalovaný** uvádí, že stěžovatelkou předestřené závěry z napadeného rozsudku nevyplývají. Stěžovatelka přistupuje k odůvodnění krajského soudu selektivně, opomíjí relevantní části a neuvádí ani argumentaci, která by s ní polemizovala. Žalovaný tvrdí, že zadavatel stanovil alternativní způsob prokazování splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace, a to buď certifikátem od autorizované osoby (servisu), nebo čestným prohlášením. Prokázání technické kvalifikace předložením čestného prohlášení je tak zcela v souladu se zadávací dokumentací. Se stěžovatelkou nelze souhlasit ani co do námitky, že nepostačuje prokázat, že zaměstnanci vybraného dodavatele byli proškoleni v rámci školení, které bylo realizováno samotným dodavatelem. Je totiž zjevné, že zadávacího řízení se mohly účastnit autorizované i neautorizované servisy, a proto bylo možné provést školení bez vazby na autorizovaného výrobce. Nic tedy nebránilo tomu, aby alternativou provedení školení autorizovaným výrobcem bylo interní školení realizované dodavatelem. Stěžovatelce nelze přisvědčit ani co do námitky, že vybraný dodavatel splňoval podmínky technické kvalifikace až po podání nabídky, neboť z doložených záznamů je zřejmé, že školení proběhla v časovém intervalu od února do listopadu 2022.

[7] Žalovaný nesouhlasí ani s námitkou proti posouzení splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace a proti nesprávnému označení části stěžovatelčiny argumentace jako nepřijatelné. Stěžovatelka v rozporu se zadávací dokumentací uvádí, že dodavatelé jsou povinni disponovat servisní a opravárenskou kapacitou ve všech servisních bodech současně. Ze znění zadávací dokumentace ale vyplývá, že zadavatel po dodavateli požaduje celkovou servisní a opravárenskou kapacitu, která umožní tyto služby realizovat alespoň ve 4 servisních bodech. K označení některých námitek jako nepřijatelných pak žalovaný připomíná, že se správní orgány a následně rovněž krajský soud vypořádaly i s argumentací proti předloženým printscreenům, a to zejména v bodě 158 rozhodnutí žalovaného a v bodech 46 a 47 rozhodnutí předsedy žalovaného.

[8] Ze spisového materiálu nelze dovodit ani to, že vybraný dodavatel nesplnil podmínku podle bodu 3.3 písm. c) zadávací dokumentace, z něhož se podává, že dodavatel musí disponovat pomůckami a informacemi nutnými k realizaci oprav a údržby. Stěžovatelka neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by zpochybňovaly, že vybraný dodavatel těmito pomůckami a informacemi disponuje, a pouze popírá výpovědní hodnotu předložených dokumentů. Stěžovatelka tedy neuvádí žádné relevantní skutečnosti, které by vyvracely závěry krajského soudu nebo kterými by se krajský soud v napadeném rozsudku nezabýval.

3. Posouzení věci NSS

[9] NSS se nejprve zabýval tvrzenou nezákonností spočívající v nesprávném posouzení, že vybraný dodavatel splnil podmínky technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace. Stěžovatelka namítá, že vybraný dodavatel nedisponuje zaměstnanci, kteří by splňovali podmínky odborné způsobilosti, a že ke dni podání nabídky neměl vybraný dodavatel přístup k popisu technologií a norem daných výrobcem techniky a nemohl tedy ani zaměstnance proškolit sám způsobem, který zadavatel požadoval. Stěžovatelka též tvrdí, že k prokázání těchto skutečností nepostačuje předložení čestného prohlášení.

[10] Z bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace vyplývá, že dodavatel prokáže splnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek buď předložením certifikátů pověřených organizací výrobce vozidel Toyota podle metodiky zpracované výrobcem vozidel Toyota, nebo čestným prohlášením, z něhož bude zřejmé, že dodavatel disponuje zaměstnanci poskytujícími službu a splňujícími podmínky odborné způsobilosti, kteří byli proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky. Z textu zadávací dokumentace je tak dostatečně zjevné, že k prokázání technické kvalifikace postačuje zadavateli předložit čestné prohlášení o odborné způsobilosti.

[11] Ze spisového materiálu je rovněž patrné, že vybraný dodavatel předložil zadavateli čestné prohlášení podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace, z něhož se podává, že zaměstnanci jeho poddodavatele splňují podmínku odborné kvalifikace k plnění veřejné zakázky a že byli náležitě proškoleni podle technologických postupů oprav vozidel značky Toyota a mají zkušenosti s opravami těchto vozidel. Ze správního spisu se dále podává, že po podání námitek proti postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky vyzval zadavatel vybraného dodavatele, aby doložil tvrzené skutečnosti, zejména to, že disponuje zaměstnanci, kteří jsou proškoleni s ohledem na dodržení technologií a norem předepsaných výrobcem techniky, jakož i diagnostickými, montážními, servisními pomůckami a technickými informacemi k provádění požadovaných oprav a údržby. Vybraný dodavatel proto následně doložil prezenční listinu z několika školení a printscreeny zobrazující náhled přístupu do online účtu uživatele na webových stránkách výrobce vozidel, náhled do katalogu náhradních dílů, přehled informací o opravách a servisu vozidel, či přístup k příslušnému diagnostickému softwaru. Protože vybraný dodavatel alespoň v obecné rovině prokázal skutečnosti tvrzené v čestném prohlášení, neměl zadavatel pochyb o splnění technické kvalifikace.

[12] K tomu stěžovatelka namítá, že z předložených důkazů není seznatelné, zda školení poskytla osoba znalá technologií a norem daných výrobcem techniky, a proto ani zadavatel nemohl učinit závěr, že vybraný dodavatel splňuje požadovanou kvalifikaci. Jak ale správně poukázal krajský soud, u prokazování splnění technické kvalifikace předložením čestného prohlášení se nepožaduje, aby školení zaměstnanců proběhlo u výrobce vozidel nebo aby školení realizovala konkrétní osoba. Osoba provádějící školení tak musí znát technické normy dané výrobcem, nemusí ale být společností, která zastupuje výrobce vozidel v České republice. Nelze proto souhlasit, že by školení nemohl provést sám dodavatel, disponuje-li nezbytnými informacemi od výrobce vozidel. To ostatně vybraný dodavatel prokázal, neboť doložil printscreeny online účtu na webových stránkách výrobce vozidel (TechDoc), zahrnující potřebné informace, včetně opravárenských příruček, příruček pro opravu karosérií, vlastností nového vozidla či servisní datový list. Proškolení zaměstnanců pak doložil předložením prezenčních listin.

[13] Stěžovatelce nelze přisvědčit ani co do námitek, že vybraný dodavatel nesplňoval technické podmínky k datu podání nabídky, neboť z předložených prezenčních listin je evidentní, že školení zaměstnanců proběhlo převážně před jejím podáním. Lhůta k podání nabídek byla zadavatelem stanovena na 6. 10. 2022. Vybraný dodavatel doložil prezenční listiny z několika školení opravárenských postupů při opravách vozidel TOYOTA provedených ve dnech 3. 2. 2022, 11. 4. 2022, 23. 6. 2022, 6. 9. 2022 a následně rovněž 3. 11. 2022. Je proto zjevné, že se stěžovatelka ve svých tvrzeních záměrně omezila pouze na

pokračování

školení proběhlé v listopadu 2022, přestože školení proběhla v období od února do listopadu 2022.

[14] Krajský soud nepochybil ani při posuzování splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. b) zadávací dokumentace. Tvrdí-li totiž stěžovatelka, že ze zadávací dokumentace zřejmě vyplývá, že zadavatel požaduje, aby dodavatel prokázal, že na 4 různých místech disponuje opravářskou i servisní kapacitou, kterou je schopen zajistit vždy současně, vykládá tak tuto povinnost nad rámec toho, co skutečně zadavatel požadoval. Ze zadávací dokumentace se totiž podává, že dodavatel může prokázat splnění technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o zadávání veřejných zakázek tak, že předloží popis technického vybavení jednotlivých provozoven, kde bude služba poskytována. Z čestného prohlášení tedy musí být zřejmé, že dodavatel disponuje či má smluvně zabezpečenu opravářskou a servisní kapacitu za účelem plnění veřejné zakázky, umožňující provádět službu na minimálně 4 servisních bodech umístěných na území České republiky, přičemž 1 servisní bod musí být umístěn na území Moravy a 1 na území Čech. Tuto povinnost vybraný dodavatel splnil, když doložil čestné prohlášení, ve kterém uvedl, že disponuje opravářskou i servisní kapacitou umožňující provádět tyto služby na 4 různých servisních místech, a to v Praze a v Plzni z titulu vlastnického práva, v Českém Dubu z titulu nájemní smlouvy se společností CDS holding, s. r. o., a v Kopřivnici z titulu nájemní smlouvy se společností TATRA DEFENCE VEHICLE, a. s. Ze zadávací dokumentace plyne, že tato servisní místa musí umožňovat provádění servisních a opravářských služeb, nikoli že jejich provoz musí být zajištěn vždy současně. Tomu nebrání ani okolnost, že užívání prostor některého ze servisních bodů bude mít dodavatel zabezpečeno prostřednictvím nájemní smlouvy.

[15] Se stěžovatelkou nelze souhlasit ani v tom, že by krajský soud výše uvedenou námitku nezákonně označil jako nepřipustnou podle § 251 odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek. Krajský soud se totiž otázkou zajištění jednotlivých servisních bodů zabýval v bodech 33 a 34 napadeného rozsudku. Vypořádal se jednak s otázkou, z jakého titulu je vybraný dodavatel oprávněn užívat jím uvedená místa k provádění servisních a opravářských služeb, jednak s tím, zda byly tyto servisní body dostatečně vybaveny. Krajský soud posuzoval rovněž námitku, že vybraný dodavatel a společnost DAJBÝCH s. r. o. již netvoří koncern, a proto nadále nemá k dispozici kapacity, které měl plnit prostřednictvím svého poddodavatele. Správně poukázal na skutečnost, že stěžovatelka nijak nezpochybňuje závěry žalovaného, že změna majitele společnosti DAJBÝCH s. r. o. proběhla ještě před samotným podáním nabídky, nebo že v katastru nemovitostí nebyla provedena žádná změna ve vlastnictví nemovitostí, které mají sloužit k poskytování služeb. Ani v kasační stížnosti přitom stěžovatelka nijak nenapadá tyto závěry krajského soudu, když pouze namítá, že nepochybně prokázala, že vybraný dodavatel jedním ze servisních bodů nedisponuje a že nemohla před nahlédnutím do spisu tušit, že rozdělení společnosti vybraného dodavatele bude významnou skutečností pro průběh řízení.

[16] Zdejší soud proto připomíná, že podle § 251 odst. 5 zákona o zadávání veřejných zakázek platí, že *v řízení zahájeném na návrh mohou účastníci řízení navrhnout důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle odstavce 4; k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí.* Zákonná výjimka z takto striktně stanovené zásady koncentrace řízení se tedy vztahuje jen

na skutková tvrzení a důkazy, které přímo zpochybňují věrohodnost konkrétních podkladů k rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2022, čj. 3 As 62/2021-55). Nelze proto dovodit ani porušení § 251 odst. 4, z něhož se podává, že *náležitosti návrhu podle odstavce 1 věty první a druhé nemohou být dodatečně měněny ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem; Úřad k takovým změnám a doplněním nepřiblíží. K novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli přiblíží Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které návrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli.* Stěžovatelka nezpochybňuje věrohodnost podkladů pro rozhodnutí, ani neoznačuje nové skutečnosti, které nemohla tvrdit v námitkách adresovaných zadavateli. Omezila se pouze na tvrzení, že nemohla tušit, že rozdělení společnosti bude významné pro průběh řízení.

[17] NSS se dále zabýval tvrzeným pochybením spočívajícím v nesprávném posouzení splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. c) zadávací dokumentace. Stěžovatelka nesouhlasí s tím, že vybraný dodavatel měl přístup k pomůckám a informacím požadovaným zadavatelem nebo že doložené printscreeny jsou způsobilé věrohodně prokázat splnění kvalifikace.

[18] Správní orgány a následně rovněž krajský soud se touto otázkou zabývaly v souvislosti s posuzováním splnění technické kvalifikace podle bodu 3.3 písm. a) zadávací dokumentace, ze které vyplývají dva alternativní způsoby, jak příslušnou kvalifikaci prokázat. Jedním z těchto způsobů je předložení čestného prohlášení, z něhož bude zřejmé, že dodavatel disponuje diagnostickými, montážními, servisními pomůckami a technickými informacemi k provádění oprav a údržby. Přístup k nezbytným informacím vyhodnotily v souladu s nařízením Evropské komise č. 461/2010 ze dne 27. 5. 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel, z něhož se podává povinnost zajištění neomezeného přístupu nezávislých subjektů (v nynější věci neautorizovaný servis) k nezbytným vstupům, jako jsou náhradní díly a technické informace (bod 13 preambule). K prokázání přístupu do databází výrobce a k příslušnému diagnostickému softwaru doložil vybraný dodavatel printscreeny potvrzující informace uvedené v čestném prohlášení.

[19] Pravdivé není ani stěžovatelčino tvrzení, že z předložených printscreenů není dostatečně zjevné, zda se skutečně jedná o účet vybraného dodavatele, neboť účet je označen jménem jeho společníka a jednatele (petr.dajbych). NSS rovněž konstatuje, že z printscreenů zcela jasně vyplývá, že byly pořízeny ke dni 10. 11. 2022, tedy v souvislosti s výzvou zadavatele k doplnění skutečností tvrzených v čestném prohlášení, jako reakce na námitky podané proti postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky.

[20] Konečně se NSS zabýval tvrzenou netransparentností zadávacího řízení, kterou stěžovatelka shledává v tom, že pro dodavatele nebyly jednoznačně stanoveny požadavky prokázání technické kvalifikace. Zdejší soud proto připomíná, že ze zadávací dokumentace se výslovně podává, že dodavatelé mohou splnění technické kvalifikace prokázat rovněž předložením čestného prohlášení, ze kterého bude zřejmé, že dodavatel: 1. disponuje zaměstnanci poskytujícími službu a splňujícími podmínky odborné způsobilosti, kteří jsou proškoleni z hlediska dodržení technologií a norem daných výrobcem techniky [bod 3.3 písm. a)]; 2. disponuje nebo má smluvně zabezpečenou opravárenskou nebo servisní kapacitu umožňující provádět službu v minimálně 4 servisních bodech umístěných na území České republiky, přičemž 1 servisní bod s možností realizace těchto služeb musí být na území Moravy a 1 na území Čech [bod 3.3 písm. b)]; 3. disponuje diagnostickými, montážními,

pokračování

servisními pomůckami a technickými informacemi k provádění oprav a údržby [bod 3.3 písm. c)]. Zadavatel tak prokázání technické kvalifikace stanovil v souladu s § 86 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek, podle kterého platí, že *pokud zadavatel nestanoví v zadávací dokumentaci jinak, může dodavatel v žádosti o účast, předběžné nabídce nebo nabídce nahradit předložení dokladů písemným čestným prohlášením*. Lze proto uzavřít, že zadavatel v souladu se zákonem jasně a zřetelně určil, jaké skutečnosti považuje za rozhodné a jakým způsobem mohou dodavatelé splnění technické kvalifikace prokázat.

4. Závěr

[21] Z uvedených důvodů NSS kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[22] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v posuzované věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

[23] OZNŘ mají právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. NSS však OZNŘ žádnou takovou povinnost neuložil, proto nemají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2026

Vojtěch Šimíček
předseda senátu